M. 15134:1.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

(översättn. 1 sida)

Schweiz

uppt. år 1952

Svar å LUF 85 röv. hästkött och hästslakt m. m.

s. 1.

Schweiz
M.15134:1
39
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Romanshorn, 6-a de junio 1952

Al la Rektorato de
Universitato
L u n d.

Tre estimata sinjoro profesoro,

Alvoko por respondi viajn demandojn pri buĉado de ĉevaloj, hundoj, katoj ktp. ne kaŭzis grandan eĥon en nia lando, sed mi ricevis almenaŭ respondon de spertulo kaj volas aldoni miajn modestajn sciojn pri tiu fako.

1. Opinio pri ĉevalviando kiel nutraĵo.
   La opinioj ne grave ŝanĝiĝis dum la lastaj 30 jaroj, ĉevalviando estas aĉetata preskaŭ sole en urboj kaj sole de malriĉaj familioj

2. Ĉu la mortigado kaŭzis socialan malhonoron?

   Ne, mi ne memoras ke oni per fingroj montrus al homo mortigante aŭ buĉante ĉevalon, hundon aŭ katon. Viando de hundoj kaj katoj ne povas esti vendata, estas leĝa malpermeso. Se ĉevalviandon konsumas malriĉuloj, mi scias pri manĝantoj de hunda aŭ kata viando, kiuj tute ne faras tion pro manko de mono, sed pro inklino, tamen tiaj estas maloftaj. De hundoj oni ĉefe ŝatas la grason por medikamentaj celoj.

3. Ĉu spec. persono por mortigi tiujn bestojn?

   tiun demandon s-ro Siegrist respondas tute laŭ mia scio.

4. Kiamaniere la mortigado okazas?

   Ankaŭ tiun demandon mi ne povas pli bone respondi ol nia fakulo s-ro Siegrist.

Esperante ke ni povas iel utili por esplorado de tiu fako mi esprimasmiajn plej sincerajn salutojn al vi, sinjoro profesoro kaj salutas vin plej sincere O. Walder

O. Walder
Eigenheim, Romanshorn.

Schweiz

M.15134.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

89

Ett upprop om svar på Edra frågor angående slaktning av hästar,hundar och kattor har ej vunnit mycket gehör i vårt land, men jag har åtminstone fått svar från en fackman och vill här nu tillägga mina egna blygsamma kunskaper i detta ämne.

1. Uppfattningen om hästköttet har ej mycket förändrats under de sista 30 åren. Det köpes nästan uteslutande i städerna och där av de fattiga familjerna.

2. Nej, jag kan ej minnas att man pekat finger åt en människa för det att han dödat en häst,hund eller katt. Kött av hundar och kattor kan ej försäljas enligt förbud i lag. Om det är de fattiga som äter hästkött så vet jag sådana som äter hund-eller kattkött, ej på grund av brist på pengar, utan av böjelse, men de fallen är sällsynta. Av hundarna tar man huvudsakligen vara på fettet till medicinska ändamål.

3. Se Herr Siegrists svar ! = Eg. 40

4. Se Herr Siegrists svar ! = Eg. 40

I hopp om att kunna på något sätt främja Eder undersökning ang. detta ämne uttrycker jag mina hjärtligaste hälsningar.

O. WALDER